

Γωγώ Πετραλή

Η παιδικότητα είναι η κινητήρια δύναμή μου

“Ο σύγχρονος χορός είναι ίσως μια παραγνωρισμένη τέχνη στην Ελλάδα. Η Γωγώ Πετραλή έχει γνωρίσει τα τελευταία δύο χρόνια στο κοινό της Κρήτης νέες φόρμες κίνησης και έκφρασης μέσα από τα σεμινάρια «contact/improvisation» που διοργανώνει, ενώ οραματίζεται ένα χορευτικό project με φόντο τα σοκάκια της παραδοσιακής γειτονιάς της Αγίας Τριάδας στο Ηράκλειο. Με την εμπειρία της βοηθού χορογράφου στις τελετές έναρξης και λήξης στους Ολυμπιακούς της Αθήνας, δίνει τη δική της άποψη για τα ελληνικά δεδομένα στο σύγχρονο χορό και μια πρώτη γεύση για όσα σχεδιάζει με όχημα την άρτι δημιουργηθείσα ομάδα της που φέρει το ταξιδιάρικο όνομα «Φυσαλίδα». **Της Μαρώς Χατζηνικολάου - φωτογραφίες Ζένια Δρόσου**

Πώς επέλεξες να ασχοληθείς με το σύγχρονο χορό αντί να γίνεις μια κλασική «μπαλαρίνα»;

Το κλασικό μ' αρέσει αν και είναι ένας άλλος κόσμος διότι σε δεσμεύει περισσότερο στην κίνηση, έχει άλλες απαιτήσεις σαν σώμα και σαν στάση ζωής. Από εκεί και πέρα μου αρέσει περισσότερο η γκάμα του σύγχρονου χορού, είναι πιο ανοιχτό για μένα, γενικά ως έννοια. Το μπαλέτο υπάρχει για τους λόγους που ξεκίνησε και καλώς υπάρχει. Ο σύγχρονος χορός είναι για μένα ένα κλικ παρα-

πέρα.

Σε τι επίπεδο βρίσκεται ο σύγχρονος χορός στην Ελλάδα;

Εχουμε καλούς χορευτές στην Ελλάδα, ο Έλληνας έχει πάθος, στη σκηνή έχει φωτιά, έκρηξη. Αλλά δεν έχει πειθαρχία, γι' αυτό δε μπορούν να συνυπάρξουν πολλοί χορευτές στην ίδια ομάδα. Αυτό βέβαια έχει να κάνει με το γεγονός ότι είναι μπερδεμένοι οι ρόλοι χορευτή και χορογράφου στην Ελλάδα, κάτι που νομίζω ότι επηρεάζει το επίπεδο. Χαίρο-

μαι κατά κάποιον τρόπο, γιατί είμαι κι εγώ ατίθασος χαρακτήρας, που όμως έχω διδαχθεί την πειθαρχία, στην Αγγλία, την Ολλανδία, την Ελβετία.

Χορός και επαρχία σου φαίνεται κάτι αντιφατικό; Ας μην ξεχνάμε την ύπαρξη του Διεθνούς Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας.

Δεν μου φαίνεται αντιφατικό, απλώς δεν υπάρχει ακόμα παιδεία για αυτό το πράγμα. Η Ελλάδα είναι μία χώρα όπου τα πάντα γίνονται και υπάρχουν στην

Η παιδικότητα είναι η κινητήρια δύναμή μου

Αθήνα. Όλες οι ομάδες, όλες οι σχολές. Στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν 1-2 σχολές και 2-3 ομάδες. Στην Καλαμάτα βέβαια, λόγω του διεθνούς φεστιβάλ, βλέπεις κυρίως ξένες ομάδες και κάνα δυο ελληνικές, οι οποίες είναι πάλι από την Αθήνα... Και στα Χανιά έχει ξεκινήσει η 1η Μεσογειακή Πλατφόρμα Σύγχρονου Χορού το 2004, την οποία βρήκα φοβερά αξιόλογη, μία ευκαιρία να ανοίξει αυτό το νησί, γιατί κακά τα ψέματα είμαστε απομονωμένοι. Γιατί δεν το κρατήσαμε στην Κρήτη δεν ξέρω.

Εσύ, παρ' όλα αυτά, ενώ θα μπορούσες να είσαι στο κέντρο - στην Αθήνα -, επιλέγεις να κάνεις πράγματα εδώ στην Κρήτη...

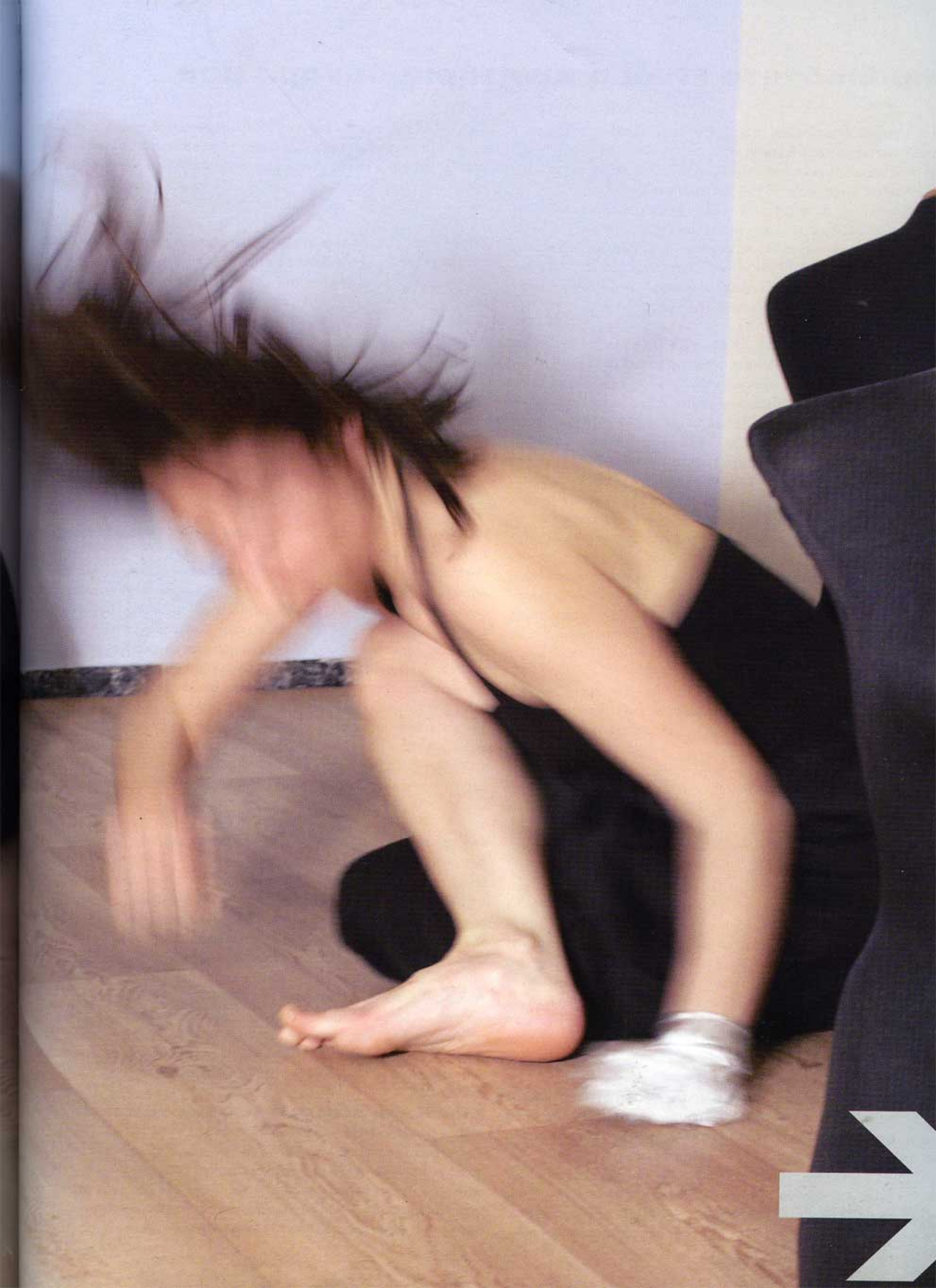
Όταν γύρισα από το εξωτερικό έμεινα εδώ για ένα χρόνο και ενώ ζοριζόμουνα από την σκέψη «τι θα κάνω τώρα», δεν την άφησα να με ρουφήξει και είπα «δεν μπορεί, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι θα διψάνε για κάτι άλλο». Έτσι ξεκίνησα τα σεμινάρια «contact / αυτοσχεδιασμού». Τελείως ταπεινά, τελείως λιτά και τώρα μπορώ να πω ότι υπάρχει ένα καλό ποσοστό ατόμων που απέκτησε μια επαφή. Δε λέω ότι είναι χορευτές, αυτοσχεδιαστές, αλλά έχουν μία αίσθηση ή τουλάχιστον τους έχει δοθεί η ευκαιρία να μπορέσουν να αφήσουν τα σώματά τους για κάποιες στιγμές να εκφραστούν όπως αυτοί αισθάνονται και όχι μπροστά σε έναν καθρέφτη, σε μια αίθουσα, με μία κίνηση που εγώ δείχνω.

Από πού ξεκίνησε το contact και τι είναι αυτό που θέλει να περάσει;

Προέρχεται από την Αμερική και τον Steve Paxton, έναν χορευτή που άρχισε να ψάχνει έναν άλλο τρόπο, μian άλλη φόρμα έκφρασης μέσα από την προσωπική του έρευνα. Μέσα από αυτήν τη διαδικασία δημιούργησε μία ομάδα, αποτελούμενη αρχικά από 11 άνδρες και ερευνούσε, συνέχιζε να ψάχνει. Μπήκαν δηλαδή στη διαδικασία να βγάλουν κίνηση με έναν διαφορετικό τρόπο, παίζοντας με πτώσεις, πτήσεις, ορμές, δυνάμεις της φυσικής, σφύρες, στροφές, αγγίγματα, σηκώματα, ακροβατικά. Έχει πάρα πολλά στοιχεία το contact, στον καθένα θυμίζει κάτι: από capoeira και πολεμικές τέχνες μέχρι σύγχρονο χορό. Ανάλογα με τις εμπειρίες και τις μνήμες που έχει κάθε σώμα και τι θα του βγει τελικά από την κίνηση.

Ενώ το contact δεν είναι τόσο διαδεδομένος τρόπος έκφρασης, στα σεμινάρια ανά την

Η παιδικότητα είναι η κινητήρια δύναμή μου

Κρήτη υπήρξε μεγάλη συμμετοχή. Από πού προέρχεται αυτή η αποδοχή;

Ερχονται πανέμορφα άτομα και όλοι έχουν να το λένε... Γενικά πιστεύω ότι υπάρχουν διάφορες κατηγορίες ανθρώπων: Βλέποντας κάποιος ένα δελτίο τύπου μια αφίσα ή και από στόμα σε στόμα, αν θέλει να ψαχτεί εσωτερικά, να δει τα πράγματα αλλιώς μέσα από την κίνηση, θα μπει στη διαδικασία να πει «τι είναι αυτό, ας πάω έστω από περιέργεια». Υπάρχουν τέτοια άτομα ή άλλοι που έχουν ασχοληθεί με την κίνηση - λατινοαμερικάνικα, μπαλέτο, μοντέρνο χορό, γιόγκα είτε άλλες μορφές κίνησης ή διαλογισμού και άσκησης - θέλουν να δουν και αυτό το κομμάτι.

Στο Ρέθυμνο μάλιστα έχει εξελιχθεί η μορφή αυτών των σεμιναρίων σε ένα εργαστήριο.

Υπήρχε πρόταση για ένα πρώτο αναγνωριστικό σεμινάριο και τα άτομα που παρακολούθησαν μπήκαν πολύ μέσα σε αυτό. Δημιουργήθηκε έτσι μία ομάδα, στον Πολιτιστικό Σύλλογο Ρεθύμνου, με πυρήνα 10-11 ατόμων, όπου δουλεύουμε συστηματικά κάθε δύο εβδομάδες contact improvisation. Επειδή προσπαθούμε να κρατήσουμε τον πυρήνα αυτόν δομημένο, είμαστε ανοιχτοί σε άτομα που θέλουν να παρακολουθήσουν, αλλά που έχουν κάνει ήδη κάποια πράγματα ώστε να είναι πιο εύκολη η ένταξή τους στην ομάδα. Και με το πανεπιστήμιο είχε γίνει πέρυσι ένα πενήνήμερο σεμινάριο, το οποίο είχε 30 άτομα και υπάρχει ενδιαφέρον και από εκεί να δημιουργηθεί κάτι πιο συστηματικό. Ο δήμος Ηρακλείου με κάλεσε φέτος για τρίτη χρονιά: την πρώτη φορά είχε γίνει ένα μονοήμερο σεμινάριο, όπου είχα καλέσει μουσικούς παραδοσιακής, κρητικής, ρεμπέτικής, πιο σύγχρονης μουσικής και αυτοσχεδιάσαμε με τα όργανα και τα σώματά - ήταν μια απίστευτη βραδιά. Το 2006 έγινε διήμερο που είχε μεγάλη συμμετοχή, γύρω στα 25 άτομα και στο φετινό τριήμερο, τη δεύτερη μέρα ήταν γύρω στα 56 άτομα - αριθμός ρεκόρ νομίζω!

Θα μπορούσε κάποιος να ορίσει το contact ως κάτι το θεμελιώδες για την κίνηση στο σύγχρονο χορό;

Δε θα το πω έτσι, γιατί δεν μ' αρέσει να βάζω βαρύγδουπους τίτλους. Αλλά θα μπορούσα να πω τι είναι για εμένα προσωπικά το contact impro, γιατί αισθάνομαι πολύ μικρή μπροστά σε αυτήν την έννοια και φόρμα. Μπορεί να απελευθερώσει κίνηση και να δώσει συνείδηση στον άξονα, στον τρόπο κίνησης: Ένα πράγμα είναι να χορεύεις, ένα δεύτερο είναι γιατί χορεύεις και πώς το κάνεις. Επειδή είσαι σε μια αίθουσα και ακολουθείς οδηγίες; Πώς μπορεί αυτό να γίνει πιο εσωτερικά, αλλά μέσα από αυτή τη διαδικασία να μπορώ εγώ να δώσω ένα προσωπικό στοιχείο; Να μπορώ να βρεθώ σε έναν χώρο με 50 άσχετα άτομα και μέσα σε μία ημέρα, μέσα από ασκήσεις επαφής, οι οποίες έχουν να κάνουν με εμπιστοσύνη, τεχνικές αγγιγματος, με body work, μασάζ με αυθεντική κίνηση να επικοινωνήσω με αυτά τα άτομα και να δημιουργήσω δικούς μου χορούς. Έχω δει απίστευτες στιγμές από άτομα που μπαίνουν πρώτη ή δεύτερη φορά και έλεγα «να είχα μία κάμερα να κλείσω αυτήν τη στιγμή». Αυτό για μένα είναι η μαγεία. Γιατί το σώμα φέρει απίστευτη σοφία, απλώς το εγκλωβίζουμε με φόρμες και με το μυαλό.

Όταν χορογραφείς, υπάρχουν κάποια αρχικά χαρακτηριστικά στοιχεία που ενσωματώνεις στη χορογραφία ή είναι μια ψυχολογική διαδικασία «της στιγμής»;

Πάντα υπάρχει ο σκελετός, η δομή και η ιδέα της χορογραφίας, το σενάριο. Από κει και πέρα μ' αρέσει να το ερευνώ με τα άτομα που συνεργάζομαι. Στην αρχή για να δέσουν τα σώματα - οπότε χρειάζεται πάλι αυτοσχεδιασμός - και έπειτα μπαίνω σε μία πορεία. Μ' αρέσει να δουλεύω τη συγκεκρι-

μένη κίνηση που έχω δώσει εγώ, αλλά και αυτοσχεδιαστικά μαζί με τον χορευτή και να βγάλω κίνηση μέσα από το σώμα του. Σίγουρα είναι πάρα πολύ δύσκολο την κίνηση κάποιου να την αποτυπώσει ακριβώς ένα άλλο σώμα, οπότε εκεί έρχεται ο αυτοσχεδιασμός και η ομορφιά του διαφορετικού.

Υπάρχουν κάποια στοιχεία στα οποία επανέρχεται και σου γεννούν ιδέες για χορογραφία;

Γενικά είναι ανάλογα τη φάση: της τρέλας, της αγάπης, των σχέσεων, του θυμού, του θανάτου - τα λέω χονδρικά αλλά δεν είναι ποτέ τόσο απλά. Τελευταία έχει μεγάλη σημασία για μένα το σπίτι - ως έννοια - η ανάγκη του ανθρώπου για ηρεμία και απομόνωση, η έννοια της παρακολούθησης, η ανάγκη να αισθάνεσαι ασφάλεια σε έναν δικό σου χώρο, σαν απομάκρυνση, ηρεμία ή απομόνωση. Αυτό για μένα έχει πολλές υποστάσεις: από το κατά πόσο ηρεμούμε στο σπίτι, πόσο το σπίτι είναι η ψυχή μας και η επιδερμίδα, οι μυς μας είναι ο έξω κόσμος, η καθημερινότητά μας, κατά πόσο είσαι πραγματικά μόνος μέσα στο σπίτι - αν έχεις οικογένεια, φίλο ή αν παρακολουθείσαι από τη γειτόνισσα από μία κάμερα... Θα μου άρεσε παρά πολύ να φτιάξω μία παράσταση με αυτά τα στοιχεία - έχω κάτι στο μυαλό, το οποίο ετοιμάζω αυτόν τον καιρό...

Κάπου εκεί βασίζεται και το θέμα του βίντεο που ετοιμάζεις.

Πηγή έμπνευσης για το βίντεο με τίτλο «Flock» είναι η έννοια του Big Brother, της παρακολούθησης και το ερώτημα κατά πόσο τελικά είμαστε όντως μόνι. Τέλος του 2004 είχα βρεθεί στο Παρίσι, όπου συνάντησα μία φίλη ηθοποιό. Βρισκόταν πολύ καιρό εκτός Παρισιού όπου είχε ανοικτά μέσω του σκηνοθέτη του θεάτρου ένα σπίτι και γυρνώντας κάποια μέρα, εντελώς τυχαία, είδε ένα καλωδιάκι να προεξέχει από μία πρίζα. Η κοπέλα παρακολουθούταν από τον ιδιοκτήτη του σπιτιού, ο οποίος είχε περάσει μέσα από μία αφίσα κάμερα τελευταίας τεχνολογίας που ούτε η αστυνομία δεν μπορούσε να διακρίνει και την παρακολουθούσε στο μπάνιο και στο καθιστικό. Αυτό για μένα είναι μια συγκλονιστική ιστορία, κάτι που με ταρακούνησε και με το οποίο από τότε σκέφτομαι ότι θέλω να ασχοληθώ. Βέβαια πάντα έχω υλικό, γιατί είμαι ακόμα σε ικανοποιητικά επίπεδα παράνοιας!

Με αυτό το βίντεο θα πάρεις μέρος σε κάποιο φεστιβάλ;

Σίγουρα θα γίνει προβολή και θα προσπαθήσω η πρεμιέρα των προβολών να γίνει εδώ. Υπάρχει το «Εννιάγραμμα του Μπουρτζιέφ» το οποίο μιλά για εννιά τύπους ανθρώπων. Εγώ - έχοντας ως αφορμή την παρακολούθηση της φίλης μου - εμπνεύστηκα από αυτό και έφτιαξα επτά δικούς μου τύπους ανθρώπων που πιστεύω ότι όλοι τους φέρουμε στην καθημερινότητά μας, σαν μάσκες, ρόλους που υποδυόμαστε καθημερινά. Υπάρχει ο αφέλης, ο αιθεροβάμων, ο ενταγμένος, ο διπλωμάτης, ο αλλόφρονος, ο παράφρονος και τέλος ο φέρελπις. Αυτοί οι χαρακτήρες έχουν ένα συγκεκριμένο ύφος, κίνηση και εικόνα. Ανάμεσα στα πλάνα αυτά παρεμβάλλονται μάτια, χέρια, αισθήσεις άλλων ανθρώπων, των οποίων η συνολική εικόνα του σώματος ποτέ δεν είναι πραγματικά γνωστή.

Στην Κρήτη έχεις βρει χορευτές με τους οποίους συνεργάζεσαι;

Στο συγκεκριμένο βίντεο την κίνηση και τον χορό τη δουλεύω ως σόλο, έχω το ρόλο της χορογράφου και της χορεύτριας. Υπάρχουν και άτομα που με βοήθησαν κινησιολογικά ως μάτια, μύτες... Ένα άλλο project που έχω ξεκινήσει από πέρυσι και που εύχομαι κάποτε να βοηθηθούμε από το Δήμο ή από κάποια χορηγία για να ολοκληρωθεί είναι για τη γειτονία μου, την Αγία

Γωγώ Πετραλή

Η παιδικότητα είναι η κινητήρια δύναμή μου

Τριάδα στο Ηράκλειο. Πρόκειται για μία πολύ παλιά γειτονιά και στα πλαίσια ανάπτυξης της έχω, πιστεύω, μία πολύ όμορφη πρόταση: να γίνει ένα αρχιτεκτονικό, χορευτικό βίντεο. Οι λήψεις όλες θα είναι έξω, σε παλιά μνημεία που βρίσκονται στα στενά, σε παλιές κατοικίες που φέρουν κάτι από τουρκοκρατία, από ενετοκρατία και οι οποίες δεν ξέρω πόσο ακόμα θα υπάρχουν εδώ... Στόχος μου είναι να αναδείξω αυτήν την περιοχή με το σύγχρονο χορό. Έχω ξεκινήσει πειραματικά, ήδη το δουλεύω 2 χρόνια. Στις λήψεις που έχω αρχίσει χρησιμοποιώ μαθητές σεμιναρίων, που βρίσκω ότι μπορώ να βγάλω κάποια κίνηση με τα σώματά τους με ειλικρίνεια και ακρίβεια - όσο μπορεί το κάθε σώμα - και κατεβάζω χορευτές και από την Αθήνα.

Έχεις έρθει σε επαφή με το Δήμο για αυτό το project;

Έχω πάει την πρότασή μου όπου θα μπορούσα να την πάω, είμαι σε αναμονή και στεναχωριέμαι με το ότι τα καλλιτεχνικά μένουν πίσω σε αυτόν το δήμο. Εκτός από 2-3 άτομα που εκτιμούν τις προτάσεις μου, προσπαθούν να με βοηθήσουν και τους ευχαριστώ υπάρχουν και άλλοι που τα περνούν τελειώς επιφανειακά και δεν ξέρω κατά πόσο έχουν καταλάβει τι ακριβώς προτείνω: το εικαστικό του πράγματος, τη διαφήμιση μιας γειτονιάς και μίας πόλης στον καλλιτεχνικό χώρο. Θέλω να πάρει τη μορφή dance video/documentary, το οποίο μπορεί να πάει σε φεστιβάλ και να γίνει διαφήμιση της πόλης.

Ως βοηθός χορογράφου στις τελετές έναρξης - λήξης των Ολυμπιακών 2004 πώς βίωσες την εμπειρία; Πολλοί είχαν μιλήσει για προχειρότητα στη διοργάνωση...

Δεν ήταν τόσο πρόχειρο, ήταν μία έκρηξη και υπήρχαν τόσα πολλά που έπρεπε να γίνουν... Δεδομένου ότι η Ελλάδα δεν έχει πείρα σε τόσο μεγάλες παραγωγές και παραστάσεις υπάρχει αυτό ως ελαφρυντικό. Υπήρχαν όμως πράγματα που σίγουρα θα μπορούσαν να αποφευχθούν.

Εσένα τι σου «έδωσε» αυτή η διοργάνωση;

Δεν ήταν το πιο αισθαντικό πράγμα που έχω κάνει στη ζωή μου και το πιο εσωτερικό, αναφορικά με την προσωπική μου πορεία ως χορεύτη, ως δημιουργού ή ως δασκάλας. Μου έδωσε τρέλα, ένταση, κούραση αλλά και δέος - με έβαλε στην πιο μεγάλη παράσταση σε μέγεθος που έχω συμμετάσχει. Και πιστεύω ότι βγήκε κάτι ιδιαίτερο, δυνατό και συναισθηματικό. Μόνο η χαρά των εθελοντών που συμμετείχαν σε ξεκούραζε. Και το γεγονός ότι έχεις μοιραστεί αυτό το πράγμα με τόσους ανθρώπους σε κάνει να χαμογελάς.

Από τις ευρωπαϊκές χώρες όπου έχεις δουλέψει, σε ποια από όλες υπάρχει μεγαλύτερη εξέλιξη στο σύγχρονο χορό;

Γίνονται πολλά στην Ολλανδία, πάντα το Λονδίνο είναι...το Λονδίνο, αλλά γενικά υπάρχει κρίση στην Ευρώπη, σε σχέση με τα δεδομένα τους. Σίγουρα είναι καλύτερα από ό,τι στην Ελλάδα, δηλαδή ο χορευτής είναι επάγγελμα με το ωράριο, τα ρεπό και τα ένσημά του. Πλέον βέβαια κυριαρχεί το free lance είναι όλοι ελεύθεροι επαγγελματίες και κάνουν project για δυο με τέσσερις μήνες, έτσι βρίσκονται πιο εύκολα χρήματα από χορηγούς ή το υπουργείο ή διάφορους φορείς. Ούτως ή άλλως δεν υπάρχει σταθερότητα, αυτό πλέον ισχύει και στο εξωτερικό. Ξεχωρίζω 2-3 ομάδες πολύ δυνατές στην Ολλανδία και στην Αγγλία, κινούνται τα πράγματα και στις Βρυξέλλες. Στην Γερμανία υπάρχει η παράδοση των Staatstheater, όπου κάθε κοινότητα έχει την όπερά της, την ομάδα χορού, κάτι το οποίο για την Ελλάδα είναι ξένο.

Οι συνεργασίες σου εδώ στην Κρήτη μέχρι τώρα;

Είμαι εδώ από το προηγούμενο καλοκαίρι, κατέβηκα για να ασχοληθώ με το βίντεο της Αγ. Τριάδας, είχε έρθει και μία χορεύτρια από Αθήνα με την οποία κάναμε κάποια γυρίσματα στην πύλη του Δέρματα. Είπα να μείνω για να δώσω κάποια σεμινάρια και να συνεργαστώ με κάποιες ομάδες. Έδωσα σεμινάρια κίνησης, βασικές αρχές κλασικού χορού και αυτοσχεδιασμό στην ομάδα εκφραστικού χορού «Συν κίνηση» στα Χανιά και στην σχολή «Χοροκίνηση» στο Ηράκλειο. Ακόμα δουλεύω την κίνηση της θεατρικής ομάδας του πανεπιστημίου και της ομάδας «Κύκλος γραφής». Επίσης συνεχίζω και τα σεμινάρια contact/ αυτοσχεδιασμού.

Πρόσφατα δημιούργησες την δική σου ομάδα χορού «Φυσαλίδα».

Θα έχει την έδρα της στο Ηράκλειο, χωρίς αυτό να δεσμεύει πού θα γίνονται οι παραγωγές και οποιοδήποτε δρώμενο, θα υπάρχει συνεργασία με εικαστικούς καλλιτέχνες και με θεατρικά ή άκρως χορευτικά σχήματα και θα έχει μουσικοχορευτικό/ χοροθεατρικό ύφος. Στόχος θα είναι ακόμα και η κίνηση πιο θεραπευτικά με ομάδες και παραστάσεις για παιδιά. Άλλη πρόκληση είναι και η δημιουργία ομάδας ερασιτεχνών ή και ηλικιωμένων και να δοθούν παραστάσεις ή να δημιουργηθούν project. Γενικά θα έχει έναν ερευνητικό χαρακτήρα μέσα από την τέχνη του χορού σε διάφορες φόρμες. Για παράδειγμα το community dance, ένα νέο κίνημα όπου επαγγελματίες χορογράφοι μαζί με ερασιτέχνες ανακαλύπτουν τη χαρά της κίνησης μέσα από απλές κινήσεις και να δημιουργούν διάφορα θεματικά project. Μια τέτοια συνεργασία είναι αυτή με τους κατοίκους του Δήμου Βύρωνα και τον χορογράφο Luca Silvestrini και θα παρουσιαστεί στο Θέατρο Βράχων στις 22 Σεπτεμβρίου.

Είχεις πάρει μέρος και στο spot "Live your myth in Greece". Εσύ πώς θέλεις να ζήσεις το δικό σου μύθο, μέσα από το χορό πάντα;

Όταν μπεις στο σώμα του άλλου και του πεις δυο λόγια, το δεις να απελευθερώνεται για μία στιγμή, έχεις ένα απίστευτο σκίρτημα στη δική σου καρδιά, χορεύεις και εσύ μαζί του. Φαντάσου να συμβαίνει αυτό με δέκα, είκοσι άτομα ταυτόχρονα. Αυτό όσον αφορά τη διδασκαλία και τα σεμινάρια. Ως χορεύτρια, είναι το άγχος, η ηδονή του πόνου - αυτές οι σαδομαζοχιστικές τάσεις στην προετοιμασία μιας παράστασης και τελικά βγαίνεις στη σκηνή: μου έρχεται στο μυαλό ένα βότσαλο που πέφτει στη θάλασσα και ο απόηχος που μένει. Είναι δηλαδή το «εδώ και τώρα» που είναι η παράσταση και ένας όγκος, η ενέργεια και ο απόηχος που σου αφήνει. Όσοι το έχουν ζήσει το καταλαβαίνουν. Ως χορογράφος είμαι στο ξεκίνημά μου. Έχω χορογραφήσει για ερασιτεχνικές ομάδες, μικρά σόλο. Δεν ξέρω πώς θα πάει, θέλω όμως να είμαι ειλικρινής με αυτά που έχω να πω, να δηλώσω την αλήθεια μου. Αυτή θα είναι και η μεγαλύτερη μάχη, να προσπαθήσω να κρατήσω την παιδικότητα που έχω και που είναι μία από τις κινητήριες δυνάμεις του χαρακτήρα μου.

• Η παράσταση του Lucas Silvestrini Σε συνεργασία με το British Council και το κέντρο χορού Ισιδώρα Ντάνκαν θα δοθεί στις 22/9 στο Θέατρο Βράχων Μελίνα Μερκούρη.

• Στις 10,11,12,13 Νοεμβρίου στο Παγοποιεϊόν 1st floor στο Ηράκλειο η ομάδα χορού της Πέρσας Σταματοπούλου θα μοιραστεί μία παράσταση με την ομάδα Φυσαλίδα της Γ. Πετραλή όπου θα παρουσιαστεί απόσπασμα από το video Flock.

• Πληροφορίες για την ομάδα χορού Φυσαλίδα στο www.fysalidance.com, contact@fysalidance.com και 2810 224321.

